

Copyright Software Protection in the EC, red. H.D.J. Jongen en A.P. Meijboom, Computer/Law Series 12, Denter/Boston: Kluwer 1993, 250 pp., ISBN 90-6544-786-5, Dfl. 150

Het is inmiddels genoegzaam bekend dat de wijziging van de Auteurswet 1912 in verband met de bescherming van computerprogrammatuur in oktober 1994 van kracht is geworden. Daarmee heeft ook Nederland de bepalingen van de Europese Richtlijn bescherming computerprogrammatuur geïmplementeerd. Welliswaar niet op tijd, maar dat geldt voor de meerderheid van de Lid-Staten van de Europese Unie (EU).

De redenen voor al die vertraging worden duidelijk bij lezing van het boek 'Copyright Software Protection in the EC', samengesteld door E.P. Meijboom en H.D.J. Jongen. Vele Lid-Staten blijken ook na het uitvoerige onderhandelings- en lobbyproces dat aan de aanneming van de Richtlijn voorafging, nog te worstelen met het vanuit Brussel opgelegde beschermingsregime. In het onderhavige boek worden de diverse problemen voor de afzonderlijke Lid-Staten op een rijtje gezet, mede tegen de achtergrond van de eerdere nationale ervaringen (in rechtspraak en wetgeving). Ieder hoofdstuk is daarbij opgesplitst in twee delen: 1) een algemene discussie over (de problemen rondom) het beschermingsregime in het betreffende land en 2) de implementatie van de Richtlijn. Alhoewel het onderscheid tussen deze delen in lang niet alle hoofdstukken consequent is doorgevoerd, worden in het tweede deel de diverse specifieke consequenties van de Europese regels voor het nationale recht inzake de bescherming van programmatuur besproken. Zo komen in het hoofdstuk dat handelt over de Duitse situatie de consequenties van de Richtlijn voor de invulling van het criterium oorspronkelijkheid aan de orde. De hoofdstukken zijn over het algemeen beschrijvend van aard. Voor een kritische bespreking van de ontwikkelingen in de diverse landen zal de lezer andere literatuur moeten opslaan.

Voorafgaand aan de bespreking van de situatie in de Lid-Staten, bevat het boek een hoofdstuk waarin de achtergrond en inhoud van de Richtlijn bescherming computerprogrammatuur uiteen wordt gezet.

De redacteuren moeten waarschijnlijk al hebben verwacht dat het implementatieproces de meeste Lid-Staten meer

tijd zou gaan kosten dan de Richtlijn hen daartoe de ruimte bood. Wachten met het boek tot het moment dat alle Lid-Staten hun auteursrechtelijk regime naar de Brusselse software-maatstaven op orde hadden was daarom vast een weinig aantrekkelijke optie. Bovendien: je blijft wachten met een Unie die zich steeds verder uitbreidt. Binnenkort zullen immers ook Oostenrijk, Finland, Zweden en IJsland hun Auteurswet in overeenstemming met de Europese maatstaven moeten gaan brengen. En dan praten we nog niet over de consequenties die het toetreden van de diverse Centraaleuropese landen met zich mee zal brengen.

Maar waarschijnlijk was het toch vooral de drang de eerste te willen zijn met een publikatie over een 'populair' onderwerp, die de redactie uitlokte tot een 'vroegtijdige' geboorte van deze uitgave. Ik vind dit jammer. Alle bovengenoemde overwegingen ten spijt: waarom niet gewoon gewacht tot het moment dat alle *huidige* Lid-Staten aan de implementatieverplichting hebben voldaan? Juist door in een prematuur stadium al met een dergelijk boek te komen, is het risico 100 procent binnen enkele maanden een verouderd boek op de plank te hebben. Bovendien: alhoewel de redactie in het voorwoord aangeeft de tekst op 1 september 1993 bij de uitgever te hebben aangeleverd, is duidelijk dat de meeste bijdragen ruim voor die datum zijn afgerond. In september 1993 namelijk beschikte Duitsland al weer enkele maanden over een aangepaste Auteurswet (aangenomen op 9 juni 1993; in werking op 24 juni 1993), terwijl het hoofdstuk van Thomas Hoeren met geen woord over de eindfase van het implementatieproces rept en vanuit een toekomstblik de te verwachten aanpassingen van de wet beschrijft.

De waarde van het boek is mijns inziens vooral gelegen in het feit dat de lezer een 'Europa-wijd' overzicht krijgt van de situatie inzake de auteursrechtelijke bescherming van programmatuur. Bijkomend punt van waarde is dat we met dit boek ook de situatie in die Lid-Staten kunnen beoordelen waarvan de ontwikkelingen voor ons in Nederland vaak wat minder eenvoudig zijn te volgen (Portugal, Spanje, Italië en Griekenland). Het is inmiddels echter tijd voor een up-date, een losbladige uitgave, of gewoon een serie artikelen in *Computerrecht*, dan wel een internationale variant daarvan.

Corien Prins